

Polder Vondsten, Nr 14
2010, p. 76, 77, 78

Zoeken met een detector

‘Vondsten die worden ontdekt met een metaaldetector worden vaak breed uitgemeten in de media. ‘Detector-amateur ontdekt goudschat!’ Zo’n zoekapparaat spreekt tot de verbeelding en wordt door iedereen hoogst interessant gevonden. Wanneer men zo’n ‘metaaldetectorhobbyist’ dan ook in het veld aan het werk ziet, komt al gauw de vraag naar boven: zou hij iets kostbaars gevonden hebben? Of heeft hij zojuist iets interessants ontdekt? En wat zou ik al niet kunnen vinden als ik dat ook eens zou gaan proberen? Wie veel ervaring in het zoeken met een detector heeft, weet als geen ander wat de voor- en nadelen zijn van de verschillende detector-merken en op welk soort terrein en met welke instellingen het best gezocht kan worden. Maar hoe als leek te beginnen aan wat velen ervaren als een roeiende hobby?

Belangrijk is de aanschaf van deugdelijk materiaal. In veel gevallen gaat het hier al direct fout. Er zijn natuurlijk veel verschillende merken detectors te koop, waarvan sommige vrij simpel in gebruik zijn en andere gecompliceerd. Eenvoudige detectors bezitten bijvoorbeeld slecht één knop, gecompliceerde detectors wel twintig. De laatste gaan vergezeld van uitgebreide handleidingen. Uiteraard zijn er de prijsverschillen: soms van een paar tientjes, maar ook met gemak van honderden tot wel duizend euro. Waarin zit ‘m dat verschil? Het gaat er om dat je als (professioneel) zoeker niets in de grond wilt missen. Men wil de verschillende soorten metaal van elkaar kunnen onderscheiden. Loop je op een akker en heb je om de 5 minuten of om het kwartier een signaal, dan kun je rustig bekijken wat er naar boven komt. Dat kan uitstekend met een eenvoudige detector. Maar ga je bijvoorbeeld zoeken in het centrum van een oude binnenstad of op de grond die daaruit vandaan komt, dan wordt het zoeken met een detector een iets

Een Fischer F2 is een zeer goede detector voor beginners, maar zoals altijd: alle begin is moeilijk.

Een voorbeeld van verschillende metalen voorwerpen die afkomstig zijn van stortgrond uit een oude binnenstad.

ingewikkelder zaak. Deze grond is namelijk meestal vervuild met allerlei spijkers, lipjes, bierdoppen, ijzerdraad, zilverfolie en noem maar op, een ratjetoe dus. Uiteraard is de kans groot dat tussen al deze rotzooi ook interessante voorwerpen zitten, zoals: munten, insignes, kinderspeelgoed, kandelaars, drinkbekers of wat dan ook... Als je op deze grond zoekt, is het risico aanwezig dat je bij slechts één zwaai van je detector soms wel 10 signalen door elkaar hoort. Waar zet je die schep nu in de grond? Het gaat er dus om dat je waardeloze dingen eruit filtert zonder dat je de interessante voorwerpen mist. Vooral in dit geval baart oefening kunst! Je kunt een zeer goed aangeschreven en dure detector aanschaffen (zoals een Minelab Safari) die uitstekend geschikt is voor rommelige stortgrond, maar niet nadat je geleerd hebt hoe met deze detector om te gaan. Het is dan ook aan te bevelen om met je nieuwe detector eerst op eenvoudige grond te beginnen, zoals een omgeploegde akker of in een park. Een eigen ‘proef’veld creëren, is eigenlijk het beste. Stop verschillende metalen voorwerpen in de grond, wat muntjes, een oud kettinkje en rommel van koper, etc. en ga een paar uur later terug op het op te ‘piepen’. Zo weet je hoe een dubbelkje klinkt of een kroonkurk. De klanken die een detector produceert en de aanwijzingen die je visueel op je display kunt zien, moet

Probeer je voor het eerst een metaaldetector? Dan is het vaak na een half uur zoeken al raak.

je zelf leren interpreteren. Er zijn detector-merken (of verkopers ervan) die je willen doen geloven dat de detector precies aangeeft wat er in de grond zit, om welke metaalsoort het gaat en hoe diep er gegraven moet worden. Helaas werkt dat niet altijd. Een gouden trouwring en een aluminium dop zitten erg dicht bij elkaar. En nu volgt het schrikbeeld van elke detectorliefhebber: je denkt alleen de aluminium doppen uit je detector te hebben gefilterd, maar vindt vervolgens nooit meer iets van goud... Op de display van een eenvoudige detector als het merk White wordt gelukkig aangegeven dat het om een gouden ring of een dop van een fles gaat. Wil je dit soort situaties helemaal voorkomen, dan is het aan te raden een wat duurder en gecompliceerder apparaat aan te schaffen.

Het klinkt misschien wat ingewikkeld, maar toch leer je snel duidelijk verschillende signalen van elkaar te onderscheiden. De meeste detectors geven verschillende tonen. Een hoge heldere toon zegt bijvoorbeeld dat het om edelmetaal gaat. Wellicht een zilveren dubbeltje? Een lage toon zegt dat het om ijzer gaat. Weer een spijker? Vaak geeft de display dan een indicatie van het object. De detector van het merk Fischer (een uitstekend apparaat voor beginnende zoekers!) geeft naast drie verschillende toonsoorten tevens een

getalswaarde op de display. Bij het testen van dit type werd daar al snel handig gebruik van gemaakt door kinderen. Het getal leverde in de zandbak bij een zweefmolen een euro-muntstuk op. Er ging soms al – en niet onterecht – een luid gejuich op nog voordat er een schep in de grond was gestoken. Het zoeken met een detector gaat over het algemeen dus vrij simpel: je stopt er een paar penlight batterijen in, zet de knop op 'on' en zoeken maar. Toch is het vooral in het begin best moeilijk om na een signaal het voorwerp uit de grond te krijgen. Een dubbeltje uit zware kleigrond? Dat is in het begin zeker geen makkelijke opgave. Om maar eens een paar clichés te gebruiken: alle waar is naar z'n geld, jong geleerd is oud gedaan en de aanhouder wint.

In de buurt van speeltoestellen worden al gauw munten gevonden.

Voor wie meer wil weten over deze interessante hobby raden we het boek 'Handboek voor Zoekers' van Gert Gesink aan. Alle wetenswaardigheden over metaaldetectie staan er in. Naast tips voor zoekers, regelgeving, grote schatvondsten etc. is het door de honderden kleurenfoto's een goed boek om voorwerpen mee te determineren. Ook is het aan te bevelen om je aan te sluiten bij een amateur-vereniging. Raadpleeg ook de website van 'De Detector Amateur' en houd de regels in acht die door deze club enthousiastelingen worden voorgeschreven. Bij aanschaf van een detector laat je vooral goed voorlichten bij een betrouwbaar adres.

Het scherm van de White Prizm IV is eenvoudig af te lezen

Met dank aan metaaldetector specialist Dirk Jan Laan